Це вулиця Ліста. Це місяць, либонь, листопад.
Навала прозорості неба у чорній оправі.
І цей перехожий – смаглявий і юний Синдбад.
І ми – не чужі. І зустрінемось, може, на каві.

А снилося: море, холодне й тривожне вночі.
Чорніє причал у старому порту. І небавом,
Узявши на плечі сувій дорогої парчі,
Ти сходиш на берег багатим купцем-мореплавом.

І щойно в кварталах погасять останню свічу,
І море затихне, і зорі ряхтітимуть тьмяно,
Ти діву русяву ховаєш у срібну парчу –
І мить не минає, і пахне русинка медвяно.

Це вулиця Ліста. Танцюють сльозинки в очах
Від шалу осіннього сонця. Кінець листопада.
У сивих заметах, либонь, дотліває парча.
Калюжі і брук – іграшкові порти для Синдбада.